

DIALOG

studentesc brâncovenesc

Pitești, Calea Bascovului nr. 2A,
tel.: +40 248 21 26 27

Râmnicu Vâlcea, Str. Nicolae
Balcescu nr. 39,
tel.: +40 250 73 91 22

Braila, Str. Rubinelor nr. 16 - 18,
tel.: +40 239 61 33 08

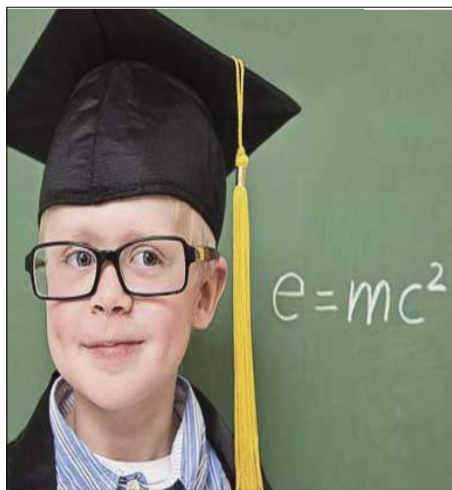
**Premiul European
Language Label
pentru Proiectul
Comenius Regio**

Pagina 2

**Securitatea alimentară
– un deziderat major al
societății actuale**

Pagina 3

**Coeficientul de
inteligență (IQ)**

Pagina 4

**Universitatea Constantin Brâncoveanu organizează
cea de-a doua ediție a Conferinței Internaționale**

**International Conference
Knowledge Economy
- Challenges of the 21st Century -**

În parteneriat cu:

- Institutul Regiunilor din Europa
- Instituto Superior de Contabilidade e Administração do Porto (ISCAP)
- Consiliul Județean Argeș
- Primăria Municipiului Pitești
- Prefectura Județului Argeș

Informații suplimentare pe:
www.univcb.ro

*Articolele acceptate vor fi publicate într-un număr special al revistei "Strategii manageriale".
(www.strategiimanageriale.ro), indexată DOAJ, EconPapers(RePEC) și IDEAS.

**Perspectives on 2020
EUROPE, WHERE TO?**

Pitești, 6-7 Noiembrie 2014

Universitatea Constantin Brâncoveanu

Premiul European Language Label pentru Proiectul Comenius Regio „Noi abordări ale predării limbilor străine în Turcia și România”

În data de 17 octombrie, la sediul Reprezentanței Comisiei Europene în România s-a desfășurat cea de-a treia ediție a LiguaFEST. Evenimentul a fost organizat de către: Reprezentanța Comisiei Europene în România (RCE), Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP) și Departamentul pentru Relații Interetnice din cadrul Guvernului României. În cadrul manifestării a avut loc ceremonia de acordare a premiilor European Language Label/Certificatul Lingvistic European – 2014. Distincția se decernează anual celor mai creative, inovatoare și utile proiecte din domeniul predării și învățării limbilor străine.

European Language Label /Certificatul Lingvistic European

Comisia Europeană a lansat în 1999, European Language Label (Certificatul Lingvistic European), un premiu care încurajează inițiativele în materie de predare și învățare a limbilor străine, prin recompensarea tehnicilor inovatoare de predare, difuzarea informațiilor privind existența acestora și promovarea bunelor practici în acest domeniu. În fiecare an, ELL este acordat celui mai inovator proiect pentru învățarea limbilor străine din fiecare țară care participă la program. Sprijinirea acestor proiecte, la nivel local și național, are ca obiectiv creșterea standardelor de predare a limbilor străine în Europa. De asemenea, Certificatul Lingvistic European poate fi acordat persoanei care a făcut cele mai mari progrese în învățarea limbilor străine, precum și celui mai bun profesor. Premiul se adresează tuturor tipurilor de educație, indiferent de vârstă și metodele utilizate.

În România, în perioada 2001-2013, premiul a fost acordat unui număr de peste 100 de proiecte lingvistice, implementate de instituții publice și private, pe întreg teritoriul țării, iar la nivel european s-au acordat peste 2.200 de certificate.

Proiecte premiate în 2014

Din multitudinea de proiecte derulate, au fost supuse selecției pentru acordarea Certificatului lingvistic european un număr de 18 de proiecte și au fost premiate 4 proiecte:

1. „Glodrama – Fii tu însuși în orice limbă!” – realizat de Fundația EuroED și Universitatea de Medicină și Farmacie Iași;
2. „Rădăcinile comune ne aduc împreună” – realizat de Școala Gimnazială „Constantin Parfene” din Vaslui în parteneriat cu „Virgen de la Paz” din Gojar Spania;
3. „Odiseea Reloaded” – proiect realizat de Asociația ArtCrowd din București;
4. „Noi abordări ale predării limbilor străine în Turcia și România” – proiect realizat de Inspectoratul Școlar Județean Brăila în parteneriat cu Directoratul Național pentru Educație din regiunea Karabük Turcia.

Reprezentanții premianților au prezentat activitățile desfășurate și produsele realizate în cadrul proiectelor pe care le-au derulat. Prezentările făcute de către o parte din membrii echipelor de proiect le-au arătat participanților că metodele prin care poți învăța o limbă străină sunt variate:

- artă dramatică - "clase-laborator" de artă dramatică într-o limbă străină, pentru studenți (Fundația Euro Ed Iași) sau teatrul de umbre umane, narat în limba germană, pentru copiii între 9 și 13 ani (Asociația ArtCrowd);
- materiale inovatoare – "Funny Language Games Book" (Școala Gimnazială „Constantin Parfene”) sau "Sample lessons on DVD" (Inspectoratul Școlar Județean Brăila);
- schimburi de experiență – în Spania (Școala Gimnazială „Constantin Parfene” din Vaslui) sau Turcia (Inspectoratul Școlar Județean Brăila).

Noi abordări ale predării limbilor străine în Turcia și România/ New Approaches to Foreign Language Teaching in Turkey and Romania

La ceremonia de acordare a certificatului European Language Label, proiectul „Noi abordări ale predării limbilor străine în Turcia și România a fost reprezentat de către: prof. Nicoleta Dincă, prof. Monica Mortu și lect. dr. Gianina Ciorășteanu. Inițiatorul proiectului, prof. Nicoleta Dincă, a precizat că scopul proiectului a fost promovarea interesului elevilor pentru studiul limbilor străine, prezentând audienței activitățile realizate în cadrul proiectului: Cercetarea și raportarea privind sistemele de învățământ și studiul limbilor străine în 11 țări europene, Elaborarea de planuri de lecții, Elaborarea studiului privind interesul și necesitatea studiului limbilor străine, Pregătirea unui raport privind tipuri de teste date la examene în România, Căutarea și raportarea de tehnologii inovatoare și metode pentru învățarea limbilor străine, Elaborarea unui raport referitor la probleme în predarea limbilor străine în România, Înregistrarea de lecții sample.

Bugetul total, de 39.800 de euro, a fost utilizat pentru realizarea multiplelor și variatelor produse: 150 ghiduri de bune practici, 100 de cărți „Sisteme de educație și predarea limbilor străine în țări din Europa”, 100 de seturi de trei DVD-uri cu lecții sample, 100 de broșuri de diseminare pentru părinți, cadre didactice și alți membri ai comunității, 100 de broșuri cu studiul comparativ privind predarea limbilor străine în România și Turcia, 250 de mape și calendare pentru diseminare, 100 de note book-uri, 30 de mobilități.

În cadrul proiectului, Universitatea „Constantin Brâncoveanu” Pitești prin „Facultatea de Management - Marketing în Afaceri Economice” Brăila a fost unul dintre parteneri, alături de Colegiul Național „Gh. Munteanu Murgoci”, Școala Gimnazială Tichilești și Centrul Cultural „Anton Pann”, Brăila. Partenerii din Turcia au fost: Universitatea din Karabük, Colegiul TED din Karabük, Școala primară Yenisehir, Școala Asociației Culturale Americane din Karabük. Coordonarea desfășurării proiectului aparține Inspectoratului Județean Brăila, în colaborare cu Directoratul Național pentru Educație din regiunea Karabük.

Evenimentul LiguaFEST 2014

Manifestarea de la sediul Reprezentanței Comisiei Europene în România a fost organizată în cadrul seriei de evenimente dedicate Zilei Europene a Limbilor 2014. Evenimentul a debutat cu salutul reprezentanților organizatorilor: Iulia Deutsch, șef-adjunct al Reprezentanței Comisiei Europene în România; Enikő Katalin Lacziko, secretar de stat, Guvernul României – Departamentul pentru Relații Interetnice; Adrian Georgescu, director adjunct ANPCDEFP; Anca Pegulescu, inspector general, Ministerul Educației Naționale; Augustin Mihalache, consilier pentru afaceri europene, Ministerul Educației Naționale.

După ceremonia de premiere a proiectelor câștigătoare, participanții au urmărit un scurt film despre documentarul „Why Romania?” - de ce au ales cetățeni din Marea Britanie, Rusia, Palestina, Olanda și din alte state să învețe limba română și să se stabilească în România.

În cadrul aceleiași manifestări au fost organizate trei ateliere care au avut ca subiect: Mobilitatea și dezvoltarea competențelor lingvistice; Excelența în educația lingvistică; Limbile străine și ofertele pieței muncii.

În cadrul expoziției „Odiseu călătorește din nou”, care a reunit cărți cu cele 24 de versiuni lingvistice în cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii Europene ale „Odiseei” lui Homer, elevi olimpici la limbile materne și moderne au citit, în limbile respective, fragmente din epopeea greacă a lui Homer.

În satul global în care trăim în prezent, educația lingvistică este esențială. La nivel european este încurajată studierea a cel puțin unei limbi străine, la orice vârstă și prin orice metode, atât tradiționale cât și inovatoare, deoarece cunoașterea unei limbi străine are o importanță strategică la nivel personal și, implicit, european.

Certificatul lingvistic european: http://ec.europa.eu/languages/policy/strategic-framework/language-label_en.htm

Securitatea alimentară – un deziderat major al societății actuale

Alături de calitate și nutriție, securitatea alimentară a devenit un obiectiv important al întregii societăți.

Legislația sanitară europeană și internațională privind producția de alimente prevede aplicarea în toate unitățile care produc și comercializează bunuri de consum alimentar a principiilor unui sistem de asigurare a calității igienice, bazat pe identificarea, evaluarea și controlul riscurilor.

Un asemenea sistem, denumit HACCP (Hazard Analysis Critical Control Point), reprezintă un ansamblu de elemente, principii și reguli care trebuie respectate în fiecare etapă, începând cu producția primară și continuând cu procesarea, depozitarea, transportul și distribuția alimentelor respective.

Potrivit legislației românești în vigoare, trasabilitatea alimentelor trebuie să fie stabilită în toate etapele producției, procesării și distribuției, agenții și operatorii din industria alimentară având obligația de a identifica originea și sursa care a furnizat respectivul aliment.

Potrivit standardului internațional EN ISO 8402 (normă din familia ISO 9000/1994), trasabilitatea este aptitudinea de a regăsi istoricul, utilizarea sau localizarea unei entități cu ajutorul identificărilor înregistrate. O entitate poate desemna un produs, o activitate, un proces, o persoană, sau o combinație a acestor elemente.

Această definiție este rezultată dintr-o normă privind asigurarea calității care se sprijină, se bazează, pe trasabilitate: înregistrările sunt probe privind realizarea și urmărirea și constituie de asemenea surse de informații pentru analiza neconformităților și disfuncționalităților. Standardul ISO 9000/2000 care înlocuiește norma ISO8402 definește mai pe scurt trasabilitatea ca fiind aptitudinea de a regăsi istoricul, punerea în aplicare sau înlocuirea a ceea ce este examinat, fără a preciza mijloacele utilizate.

Cele trei aspecte date de definițiile ISO – istoricul, punerea în aplicare / utilizarea și localizarea / amplasamentul – fac trimitere la trei orizonturi temporale diferite pentru informațiile căutate. Aceste trei orizonturi sunt detaliate în continuare.

- Regăsirea istoricului constă, în raport cu o etapă dată, în a regăsi informații relative la tot ce a precedat această etapă (figura 1). Pentru un produs, poate fi vorba de a regăsi compoziția sa (tipul ingredientelor, numărul de lot al ingredientelor constitutive), proveniența sa (nume furnizor, origine geografică, numărul tancului de stocare) sau tratamentele la care a fost supus (durata de coacere sau temperatura din spațiul de refrigerare etc.) sau orice altă informație predecesoare acestei etape. Istoricul corespunde trasabilității ascendente.

- Regăsirea utilizării este demersul simetric istoricului. Este vorba, plecând de la o etapă dată, de a regăsi urmările acestei etape. În mod concret, în raport cu un produs, se evidențiază următoarele aspecte:

- Pentru o materie primă: în care lot(uri) de fabricație a fost încorporată ? Și care au fost condițiile de fabricație ?

- Pentru un lot de produse finite; cât timp au fost ele stocate? În ce condiții? La care client (clienți) au fost livrate? Care au fost transportatorii? Care au fost condițiile de temperatură din timpul transportului? Care a fost durata transportului?

- Pentru o prestare de serviciu: plecând de la acordul între părți, care au fost condițiile de realizare a acestei prestații? Care au fost rezultatele obținute? Care a fost gradul de satisfacție al clientului în raport cu acest serviciu? etc. Utilizarea sau punerea în aplicare corespund trasabilității descendente.

- Regăsirea amplasamentului este dimensiunea temporală a prezentului. Constă în a putea regăsi fizic un produs pentru a avea posibilitatea, de exemplu, de a reintra în posesia lui.

Aceste trei dimensiuni temporale pot fi mobilizate independent sau în mod concomitent, pentru utilizări din cele mai diverse. În sectorul agroalimentar, întâlnim, de obicei, trei mari tipuri de utilizări:

- Trasabilitatea pentru atestare / garantare: înregistrările sunt dovezi ale calității. Informațiile rezultate din aceste înregistrări pot circula cu produsele, sub forme variabile (etichetare, mențiuni de origine, semne de calitate etc. ...). Această trasabilitate mobilizează în mod esențial istoricul.

- Trasabilitatea pentru urmărire / ținare sub control: înregistrările constituie baze de date (informatizate sau nu). Tratarea și analiza informațiilor stocate permit acțiuni corective prevăzute de către sistemele de calitate. Această trasabilitate

mobilizează istoricul și în special punerea în aplicare a acțiunilor corective.

- Trasabilitatea pentru a regăsi / a reacționa: înregistrările jalonează fluxurile fizice ale produselor identificate. În funcție de situație, este posibil să se colecteze informații de tipul „unde?” și „când?” asupra parcursului produselor și efectuarea, dacă este necesar, a unei retrageri sau unei simple chemări pentru o acțiune de service. Această funcțiune corespunde trasabilității cerute de regulamentul european, care a definit-o drept capacitatea de a retrasa drumul produselor. Această trasabilitate mobilizează, pe de o parte, istoricul, punerea în aplicare și localizarea.

În mod concret, trasabilitatea rezultă din asocierea sistematică a unui flux de informații (calitate, origine, logistică) cu diferitele etape ale unui flux fizic. Este deci vorba de a stabili și de a păstra aceste legături existente între un produs (identificat) și etapele parcurse (informații ce nu pot fi restituite de către produsul însuși și ce necesită a fi înregistrate). Trasabilitatea permite urmărirea și deci regăsirea unui produs plecând de la crearea sa (producție) până la consumul acestuia.

Un agent din industria alimentară va retrage imediat produsul respectiv de pe piață și va informa autoritățile competente dacă alimentul importat, produs, procesat, fabricat sau distribuit nu este în conformitate cu cerințele privind siguranța alimentelor.

În acest context, un aliment se consideră a fi sigur pentru consumator dacă nu prezintă riscuri sau prezintă riscuri minime. Riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un înalt grad de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorului, în funcție de următoarele aspecte:

- caracteristicile produsului și ale ambalării;
- modul de prezentare al produsului și etichetarea acestuia;
- categoria de consumatori expusă riscului prin consumarea alimentului.

Sistemul de Analiză a Riscurilor în Punctele Critice de Control reprezintă o abordare sistematică a realizării siguranței pentru consum a produselor alimentare și constă în aplicarea a șapte principii de bază:

- Evaluarea riscurilor asociate cu obținerea și recoltarea materiilor prime și ingredientelor, prelucrarea, manipularea, depozitarea, distribuția, prepararea culinară și consumul produselor alimentare;
- Stabilirea limitelor critice ce trebuie respectate la fiecare punct critic de control;
- Stabilirea procedurilor de monitorizare a punctelor critice de control;
- Stabilirea acțiunilor corective ce vor fi aplicate atunci când, în urma monitorizării punctelor critice de control, este detectată o abatere de la limitele critice;
- Organizarea unui sistem eficient de păstrare a înregistrărilor care constituie documentația planului HACCP;
- Stabilirea procedurilor prin care se va verifica dacă sistemul HACCP funcționează corect.

În prezent, există inițiative la nivelul unor întreprinderi de a aplica sistemul HACCP și de a-l monitoriza cu ajutorul unor programe de calculator adecvate. De exemplu, S.C. „Lactag” S.A. Costești a implementat un sistem eficient de management al siguranței alimentului, conștientizând pe deplin locul pe care îl ocupă pe piața de profil.

În acest sens, echipa de siguranță a alimentului, desemnată prin decizia Directorului General al S.C. „Lactag”, analizează pericolele previzibile privind siguranța alimentului, respectiv contaminanții fizici, chimici și biologici.

La evaluarea pericolelor sunt luate în considerare gravitatea și posibilitatea de apariție a potențialelor pericole la materiile prime ca urmare a modului de depozitare și prelucrare a acestora.

În scopul asigurării și îmbunătățirii siguranței produselor lactate pentru fiecare pericol potențial sunt elaborate și descrise măsuri preventive și de control necesare, ce au drept scop identificarea, eliminarea sau reducerea pericolului identificat până la niveluri nepericuloase, considerate acceptabile. Ele sunt incluse în Bunele practici de producție igienică și sunt precizate în Planurile HACCP.

Determinarea punctelor critice de control – fiecare fază/etapă în care trebuie să se exercite controlul pentru prevenirea sau eliminarea pericolului identificat în acel punct, în cadrul organizației, se efectuează cu ajutorul „Arborelui de decizii”, care reprezintă o succesiune de 4 întrebări:

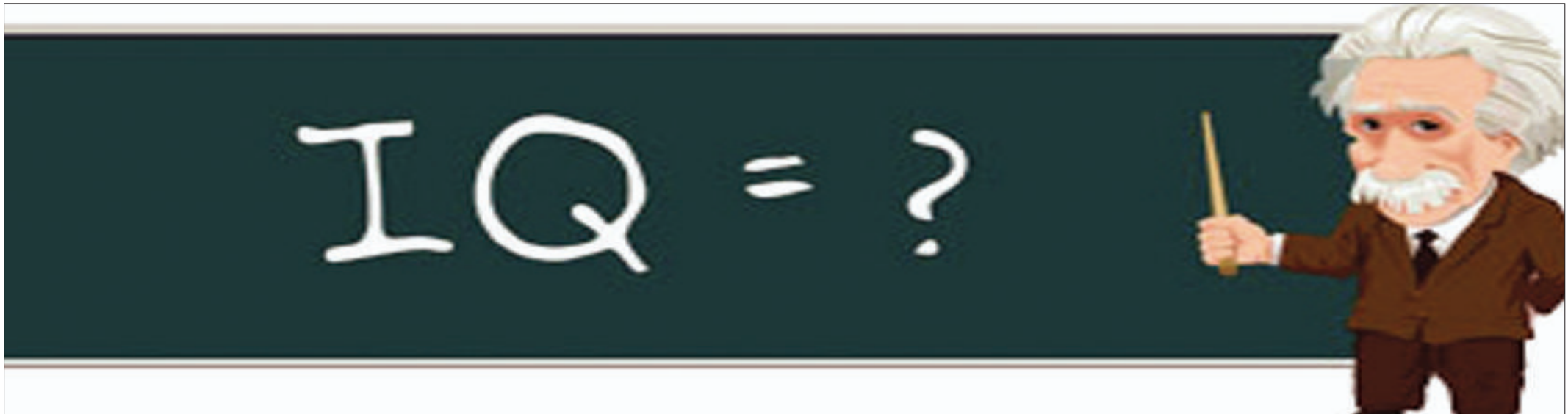
- o Există măsuri de control?
- o Este etapa special proiectată pentru a elimina sau a reduce posibilitatea de apariție a unui risc la un nivel acceptabil?
- o Există posibilitatea contaminării din cauza apariției unui risc potențial peste nivelul acceptabil, sau chiar să crească la toate nivelurile inacceptabile?
- o Poate o etapă ulterioară să elimine un risc potențial identificat sau să reducă posibilitatea de apariție a unui risc potențial de un nivel acceptabil?

S. C. „Lactag” S.A. a stabilit și utilizează o procedură privind trasabilitatea, aceasta permițând identificarea loturilor de produse și legătura acestora cu loturile de materii prime, înregistrările procesării și livrării.

Ca producător tradițional pe piața produselor lactate românești, obiectivul principal al politicii firmei este de a oferi un sortiment diversificat care să răspundă exigențelor de ordin biologic și igienic.

Conf. Univ. dr. Oana – Luminița Voicu

Coeficientul de inteligență (IQ)

Coeficientul de inteligență (IQ) este o determinare a nivelului inteligenței asociată vârstei și este descris ca fiind vârsta mentală x 100. Termenul „coeficient” se referă la rezultatul împărțirii a două cantități, iar una dintre definițiile inteligenței este abilitatea mentală sau iuțeala minții.

Testele asociate se bazează pe considerația că fiecare persoană are propria capacitate generală a minții. Aceasta determină cât de eficient rezolvăm situațiile pe măsură ce apar și felul în care putem profita în mod rațional de pe urma experiențelor personale. Capacitatea aceasta a minții variază cantitativ de la o persoană la alta și pe ea încearcă să o determine testele de inteligență (IQ).

În general, testele constau dintr-o succesiune de sarcini gradate, care au fost standardizate prin folosirea unei mulțimi reprezentative de indivizi. O asemenea procedură stabilește IQ mediu ca având valoarea 100.

Testele IQ fac parte din așa-numita „testare psihometrică”, ce poate examina aproape orice aspect al structurii raționale sau emoționale umane, incluzând personalitatea, atitudinea și inteligența.

Testele psihometrice sunt instrumente utilizate, în esență, pentru evaluarea minții; în limba engleză din care derivă termenul „psihometric”, „metric” înseamnă măsură, iar „psiho-” se referă la minte. Există două tipuri de teste psiho-metrice care sunt folosite, de obicei, în tandem: testele de aptitudini, care evaluează talentele, și chestionarele de personalitate, care evaluează caracterul și personalitatea.

Spre deosebire de competențele specifice, testele de inteligență sunt examinări standard concepute pentru a măsura inteligența umană în mod independent de realizări. Există câteva tipuri diferite de teste de inteligență, de exemplu Cattell, Stanford-Binet și Wechsler, fiecare cu propria sa scară diferită de evaluare.

Testul Stanford-Binet abundă în întrebări care implică abilitățile verbale și este larg utilizat în SUA, pe când scara Wechsler constă din două sub-scări separate, fiecare cu propria sa valoare IQ.

În general, susținătorii testelor IQ sunt de acord că IQ-ul unei persoane este influențat de ereditate și se dezvoltă constant până în jurul vârstei de 13 ani, după care încetinește, pentru ca după vârsta de 18 ani evoluția să fie foarte redusă sau inexistentă. Se mai acceptă de asemenea că saltul cel mai evident al IQ-ului unei persoane are loc la începutul copilăriei și apar permanent teorii despre diverși factori care pot influența IQ-ul; de exemplu, după cercetări recent desfășurate în Japonia, s-a afirmat că acei copii care au jucat pe calculator jocuri ce implică un grad înalt de dexteritate și agilitate mentală au obținut valori IQ mai mari.

Testele IQ sunt standardizate după ce au fost susținute de mii de oameni și s-a stabilit un IQ mediu (100); punctajele obținute în funcție de această medie sunt folosite pentru determinarea valorii IQ a subiectului.

Pentru că IQ-ul unei persoane se îmbunătățește în foarte mică măsură sau chiar deloc după vârsta de 18 ani, metoda calculării IQ-ului pentru copii diferă de metoda utilizată pentru adulți.

La măsurarea IQ-ului unui copil, subiectul va încerca să rezolve un test IQ care a fost standardizat cu un punctaj mediu înregistrat pentru fiecare grup de vârstă. Astfel, un copil de 10 ani care a obținut rezultatele așteptate din partea unui copil de 12 ani va avea un IQ de 120, calculat în modul următor:

Adulții trebuie evaluați pe baza unui test IQ al cărui punctaj mediu este 100 și rezultatele lor vor fi gradate deasupra și dedesubtul acestei medii, potrivit punctajelor înregistrate. Pentru a fi validat, un test trebuie să fi fost susținut de aproximativ 20.000 de oameni și rezultatele trebuie corelate înainte de a oferi evaluarea corectă a IQ-ului unui individ.

La fel ca majoritatea distribuțiilor naturale, distribuția IQ-ului are forma unei curbe de tip clopot. Pe scara Stanford-Binet, jumătate din populație are IQ-ul între 90 și 110, dintre aceștia jumătate fiind peste 100 și jumătate sub 100; 25% din populație are punctaje peste 110; 11% - peste 120; 3% - peste 130 și 0,6% - peste 140. La cealaltă extremitate a scării există același tip de distribuție.

Cele mai vechi tentative cunoscute de clasificare a oamenilor în funcție de inteligență datează din vremea sistemului mandarin din China, în jurul anului 500 î.H., când studierea operelor lui Confucius le permitea candidaților încununați de succes să intre în serviciile publice. Primii 1% dintre candidați aveau avans în etapa

următoare în care se întreceau iarăși între ei și procedura se repeta în etapa finală a selecției. În felul acesta, candidații alesi făceau parte din primii 1% ai primilor 1% ai primilor 1%.

Cea dintâi încercare de determinare științifică a diferenței între abilitățile mentale ale indivizilor i-a aparținut lui Sir Francis Galton în secolul al XIX-lea, care a încercat să arate că mintea omenească poate fi „cartografiată” în mod sistematic în diverse dimensiuni.

Primul test modern de inteligență a fost conceput în 1905 de către psihologii francezi Alfred Binet și Theodore Simon, care au primit din partea guvernului francez sarcina de a realiza teste prin care să se asigure că niciunui copil nu i se va refuza admiterea în sistemul școlar parizian fără un examen oficial. Cei doi psihologi au conceput un test format din 30 de elemente, care cuprindea tipuri diferite de probleme.

În anul 1916, psihologul american Lewis Terman a revizuit scara Stanford-Binet, pentru a oferi standarde de comparare pentru americanii cuprinși între vârsta de 3 ani și maturitate; atunci a fost adăugat conceptul raportului dintre vârsta mentală și cea fizică, înmulțit cu 100. Terman a inventat sintagma „coeficient de inteligență” și a conceput testul de inteligență Stanford-Binet de determinare a IQ-ului, după ce s-a alăturat Universității Stanford în calitate de profesor de educație. Testul Stanford-Binet a fost revizuit în anii 1937 și 1960 și rămâne și în prezent unul dintre testele de inteligență cel mai des utilizate.

La mijlocul secolului al XIX-lea, psihologii foloseau teste pline de informații pentru a evalua inteligența subiecților lor și ulterior au introdus în aprecierea rezultatelor conceptul de viteză mentală. În jurul anului 1930, Fumeaux a demonstrat existența reală a unei relații între forță, prin care definea dificultatea absolută a unei probleme, și viteză, prin care înțelegea timpul de rezolvare necesar unei persoane. Crescând dificultatea cu 30%, se dubla timpul de rezolvare necesar, dar o creștere cu 60% ducea la un timp de rezolvare de cinci ori mai mare.

Prima testare IQ pe scară mare a fost efectuată de armata americană în timpul Primului Război Mondial. Au apărut după aceea testele de personalitate sau de caracter, iar în anii 1920 și 1930 studiile au început să definească mai precis conceptul general de inteligență. De aici a rezultat recunoașterea inteligenței fluide și cristalizate; inteligența fluidă era măsurată prin referințe la elemente spațiale, ca diagrame, desene sau jaloane, pe când inteligența cristalizată era măsurată prin capacități lingvistice și numerice.

Există multe tipuri diferite de teste de inteligență, dar în mod uzual un test IQ poate consta din trei secțiuni, fiecare evaluând alt talent - de obicei interpretări de tip verbal, numeric și spațial.

Deși s-a acceptat că IQ-ul este ereditar și rămâne constant pe durata vieții, și de aceea este imposibil să-i îmbunătățești valoarea actuală, o slăbiciune a acestui gen de testare este posibilitatea de a vă îmbunătăți rezultatele la testele IQ, exersând cu multe tipuri diferite de întrebări și învățând să recunoașteți temele recurente.

Trebuie subliniat că o persoană care obține rezultate bune la testele IQ nu va excela în mod obligatoriu la testele/examenele din școli și facultăți, indiferent cât ar fi ea de logică și de iute în gândire. Motivația și dedicația sunt adesea mai importante decât un IQ mare. Pentru a obține punctaje mari la un examen, sunt necesare capacitatea de concentrare asupra unui singur subiect, înțelegerea subiectului și trecerea minuțioasă în revistă în vederea memorării de date. O persoană cu IQ mare are frecvent dificultăți de a proceda în felul acesta, din cauza minții sale hiperactive și iscoditoare, care nu se poate concentra mult timp asupra unui singur subiect și care dorește permanent diversificarea. O asemenea persoană va trebui să aplice o autodisciplină strictă pentru a promova un examen în școală sau facultate, dar dacă este capabilă de această autodisciplină, va obține probabil rezultate excelente.

(Preluat după Philip Carter, „Cartea completă a testelor de inteligență – 500 de exerciții pentru a vă îmbunătăți și spori puterea minții”, Editura Meteor Press, București, 2005 – traducere și adaptare Mihai-Dan Pavelescu)

Notă: Cei interesați pot găsi în capitolele acestei cărți multe teste care le vor oferi ocazia să se autotesteze în zone diferite de activitate cerebrală și să-și identifice punctele tari și slabe în zone specifice de inteligență.